

آقای «مهدی آذر یزدی» مهربان. او برای نوشتن کتاب‌هایش کلی کتاب قدیمی را خواند. از مثنوی مولوی گرفته تا گلستان سعدی، کلیله و دمنه و حتی کتاب آسمانی ما قرآن. «مهدی آذر یزدی» داستان‌های قشنگی از این کتاب‌های بزرگ انتخاب کرد و آن‌ها را با زبانی ساده و قشنگ برای بچه‌ها نوشت و اسم کتاب‌هایش را هم گذاشت «قصه‌های خوب، برای بچه‌های خوب». راستی حالا که به «روز ملی ادبیات کودک و نوجوان» رسیده‌ایم بد نیست بیشتر درباره زندگی مهدی آذر یزدی بخوانیم و بدانیم.

خیلی قدیم هنوز کسی بلد نبود بنویسد، برای همین آن‌هایی که هوش خوبی داشتند، قصه‌ها را حفظ می‌کردند و برای بقیه تعریف می‌کردند. مادرها و مادر بزرگ‌هایی هم بودند که کلی لالایی بلد بودند و قبل خواب برای بچه‌ها می‌خواندند. کم‌کم که آدم‌ها یاد گرفتند بنویسند، این قصه و ترانه‌ها را روی سنگ، چوب، استخوان، چرم حیوانات و این جور چیزها نوشتند. وقتی کاغذ اختراع شد، عده‌ی بیشتری شروع کردند به نوشتن کتاب برای بچه‌ها. البته آن زمان‌ها همه فقط به فکر این بودند که بچه‌های با ادب و خوب داشته باشند، برای همین سعی می‌کردند چیزهایی توی کتاب‌ها بنویسند که بچه‌ها با خواندن‌شان با ادب بودن را یاد بگیرند. کم‌کم افرادی پیدا شدند که به فکر این افتادند که در کنار ادب کردن بچه‌ها می‌توانند چیزهایی بنویسند که جالب و سرگرم کننده باشد و بچه‌ها حسابی خوش‌شان بیاید. چیزهایی خیالی و قشنگ، خنده‌دار و پر از هیجان. آن وقت کلی کتاب جورواجور برای بچه‌ها نوشته شد. از کتاب شعر و داستان گرفته تا کمیک استریپ، رمان، دانستنی و... .

بله این جوری شد که حالا شما بچه‌ها ادبیاتی مخصوص خودتان دارید. ادبیاتی پر از ترانه و قصه و کتاب قشنگ و رنگارنگ.

یک نویسنده‌ی خیلی خوب

یادتان نرود که این روز قشنگ به یاد یک نویسنده خوب نام‌گذاری شده است.

نویسنده: لیلا فیاضی

